

spørgsmål om vold og voldtægt i det hele taget, og det er også et spørgsmål om vold over for mænd inden for hjemmets fire vægge.

Kl. 10:19

Formanden:

Ja tak. Der er ikke ønske om flere korte bemærkninger, så tak til hr. Kim Andersen. Næste ordfører er fru Karen Hækkerup.

Kl. 10:19

(Ordfører)

Karen Hækkerup (S):

Jeg vil gerne starte med at slå fast, at Socialdemokraterne er fuldstændig enige i intentionerne med det her beslutningsforslag, altså at der naturligvis ikke skal gives rabat, bare fordi den, man slår på, er en, man kender i forvejen. Men når det er sagt, vil jeg også sige, at jeg synes, at det her forslag er en gratis omgang for Dansk Folkeparti, for der er jo ikke nogen herinde i Folketinget, der ikke godt ved, at Folketinget allerede arbejder med lige præcis den her problemstilling – altså med at se på, om der skal ændres på den måde, man straffer på, når det drejer sig om partnervold.

Retsudvalget har også været på besøg hos Rigsadvokaten, hvor vi bl.a. drøftede præcis den her problemstilling, så der er ikke nogen, der sidder i Retsudvalget, og som ikke godt ved, at det her er noget, der er ved at blive kigget på, og noget, der er stærkt fokus på.

Men når det er sagt, vil jeg sige, at selvfølgelig er det rigtigt, at der ikke skal være rabat, fordi den, man slår, er en ægtefælle.

Noget af det, som det er meget vigtigt at snakke om, når vi taler om straf i forbindelse med ægtefælle- og partnervold, er altså også, at vi skal finde ud af, hvad grunden er til, at nogle slår.

Vi behandlede i sidste uge et beslutningsforslag fra oppositionen, som Socialdemokraterne også er medforslagsstillere til, og som drejer sig om, at man skal give behandling til voldelige mænd. For der er jo ikke nogen tvivl om, at det, der virker, er at få voldelige mænd til at modtage behandling, sådan at de holder op med at slå.

Det er ikke altid sådan, at man bliver helbredt udelukkende ved at komme i fængsel. Jeg tror ikke, jeg nogen sinde har hørt om, at det er den eneste kur, der virker. Det, der i stedet for virker, er at få voldelige mænd til at indse, at deres adfærd ikke er acceptabel; at de skal lære at styre deres vrede; at de skal have mere selvindsigt; at de skal have en evne til at læse andre menne-

skers adfærd. Det er de ting, som de ikke mestrer, og det er det, de skal lære.

Det betyder ikke, at der ikke også skal være et strafelement, for selvfølgelig skal det ikke være gratis at udøve vold over for et familiemedlem.

Der er ikke nogen tvivl om, at vold i familien er et utrolig stort problem, men af den rapport, som vi har fået, kan vi heldigvis se, at vold i familien er for nedadgående. Men det betyder ikke, at voldelige familieforhold ikke længere er et problem, for der er rigtig mange familier, hvor vold er et stort problem, og der er rigtig mange børn, der vokser op i familier, hvor vold er en del af hverdagen. Og jeg tror, at alle kan sætte sig ind i, hvor svært det er at stå op og gå i skole og sætte sig på skolebænken og lære noget, hvis ens mor og far har været oppe at slås natten før.

Vold i familierne skal bekæmpes med alle tænkelige midler, og fængselsstraf er kun et meget lille element i det. Det, der skal få volden i familierne til at forsvinde, er nogle andre ting. Jeg synes, det også er vigtigt, at vi kigger på, hvad det er for nogle mænd og kvinder, som vi ved udøver vold. Den rapport, som beslutningsforslaget også omhandler, fortæller os, at de mænd og kvinder, som får tæsk, og som sådan set også er dem, der giver tæsk, typisk er dem, som er uden for arbejdsstyrken, dem, der meget ofte er på overførselsindkomst, og dem, der er lavtuddannede; og så er der en større andel end generelt i befolkningen, der er indvandrere.

Vi har altså nogle sociale problemer, som slår igennem. Selvfølgelig er der også den anden side; der er også kvinder i det nordsjællandske, der fra tid til anden må på skadestuen med den begrundelse, at de er gået ind i en dør. Men det typiske voldsoffer er en kvinde på bunden af samfundet.

Vi ved, hvor mange der flytter på krisecenter. Vi ved, at 10.000 kvinder hvert eneste år opsøger et kvindekrisecenter. Så vold i familierne er et problem.

Men det, vi skal, er at se bort fra kun at ville straffe for straffens skyld, vi skal i stedet for have straf, der virker. Vi skal altid kombinere straf for partnervold med behandling, for det nytter ikke noget udelukkende at give en straf, det vil bare betyde, at den voldelige ægtefælle – uanset om det er en mand eller en kvinde, der har udøvet volden – vil gentage mønsteret i et andet forhold. Så det er ekstremt vigtigt, at vi udover at have fokus på straffen også har fokus på behandlingen.